

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztő iroda: Budapest, IV. himzö-utca 7. sz. ... Kéziratok csak rendkívüli esetben küldetnek vissza.

Előfizetési díj: Vidékre postán vagy helyben házhoz borszára: Egy évre ... Egy szám 6 krajczár.

Budapest, nov. 28.

Az osztrák delegációk, az osztrák reichsrathok, az osztrák politikusok, ők mind, kik az elmúlt időkben gyűlöletes hírnevet szereztek hazánkban, kivívták most közöttünk a dicsőség és tisztelet koronáját.

Az osztrák reichsrath járt legelől, hogy kerülhetlen itélettel sújtsa a végzetes politikát, mely ellen a népek minden ösztöne felállad. De mert a hatalomnak nyomorult számítása a végleges bírálatot a delegációk kezébe akarta játszani, a köteletségérző osztrák delegátusok tudtak gondoskodni róla, hogy a reichsrathnak tervényből és alkotmányból folyó jogát visszazserezzék.

Vagy ez nem bir a legkisebb jelentőséggel sem a mi magyar parlamentünk kezében, mely a magyar jognak gyakorlatát nem igényelte, nem várta és most csak saját legnagyobb meglepetésére jut hozzá az osztrák urak kegyelméből? Hisz Tisza Kálmán színesi hatásvadászattal terjesztette elő a berlini szerződést egyszerű tudomásul vétel végett, de a szentesítés és bírálat jogát, teljesen elvitatatta az országgyűléstől és volt-e a parlamentnek legkisebb tiltakozó szava, a magyar delegáció érezt-e legkevésbé is a szereplést, hogy az occupationalis előterjesztés tárgyalása a parlamenti jogkör sértheti?

Talan szégyenünket keresik benne? Ezzük is a legnagyobb szégyent, melyet még százszorososan fokozva kellene éreznünk azoknak, kik a magyar nemzet képviseletére s nyertek megbízást! Ezzük a teljes lealjasodást, ha saját képviselőtestületeink magatartását hasonlítjuk össze az osztrák reichsrath és delegatio eljárásával! Kinos zavarral tekintünk fel az erkölcsi mélységből, hol csak a kimondhatlan gyávaság és pu-

lya lelkiismeretlenség jelenetei vesznek körül oda fel, hol ők már rendkívüli hősök fényében látszanak tündökölni és hol a legegyszerűbb kötelesség teljesítése is egy reánk nézve utólráhetlen példaadás színet nyeri. Nem alkalmazhatjuk a valódi nagy emberek, a népgyök igaz bajnokainak mértékét az osztrák politikusokra, és épen ez teszi szemlélhetővé előttünk a mi intéző államférfiaink végtelen törpe-ségét.

De ha ezt a szégyent érezzük lelkünk mélyéig, még azt is meriszklik-e szégyenünk felróni, hogy várakozással, remény-nyel és rokonszennvel fordulunk az osztrák képviselők harcaza felé! Vajjon azt hiszik-e, hogy a szokásos alaváló hazugságokkal megzavarhatják az emberek tisztalátását, viszályt hinthetnek azok közé, kiket természetes érdekeik egymáshoz közel hoznak és egy kényszerű szükség közös küzdelemre utal! Létezik-e oly egyszerű elme, a melyet önkénytelen világgossággal nem érintene az, hogy az osztrák képviselet bátor lélekkel tudott sikra szállani az elárult népakartért, és küzdelme máris sikert aratott? Lehet-e valakit félrevezetni, hogy az ő jelen törekvésök feltartóztatni a bosnyák occupatio menetéit és megóvni saját parlamentjök nekijogkörét a közös miniszterium és delegatiók tulterjeszkedése ellen, nem egyeznek meg teljesen a magyar nemzetnek jelen érdekeivel és jövő fejlődésének szükségével?

És leginkább fog számolni mindenki a hazában azzal a nyomorult fogással, hogy gróf Andrassyban a magyar államférfiut vették üldözöbe. Hogy gróf Andrassy Gyula javára, ki hazája közvéleményével helyezte magát a legnagyobb ellen-tételt a berlini szerződés egyszerű tudomásul vétel végett, de a szentesítés és bírálat jogát, teljesen elvitatatta az országgyűléstől és volt-e a parlamentnek legkisebb tiltakozó szava, a magyar delegáció érezt-e legkevésbé is a szereplést, hogy az occupationalis előterjesztés tárgyalása a parlamenti jogkör sértheti? Hát eljen most parlamentünk a neki jutott joggal, mint épen mamelek dicsőségre és miniszterek tetszésére élhet vele és éreze a gyalogzat, hogy ezt is egyedül az osztrák reichsrathi képviselők szemle-mi és erkölcsi fölényének köszöni! De számunkra megmarad a tudat, hogy hazánk érdekeinek védelméért, alkotmányos jogainknak biztosításáért már csak osztrák képviselőktől várhatjuk, az ő küzdelmeiket kell kísértünk lelkünk minden rokonszennével, nekik kell nyujtanunk a népies-erkölcsi támogatást.

Budapest, november 28. A függetlenség kör nov. 29-én 5 órakor értekezletet tart.

Ugy látszott, mintha Lucienne szíve összeszorulna a kintől. Hevesen felkelt, oly sápadt volt, mint egy halott, tántorgott mint az aggyastán, akit összeszorultak, szemel kimeredtek.

Villegur Leo! suttogó szavait hangsnuloyza. Nem csalódtam! ... Villegur Leo? ... Ezen gyűri az, melyet többé nem látam ujjan. Ime a nő kit szerel! ... ime vetélytársom!

A magyar delegatio modus procedendiére nézve illetékes körökben az a szándék uralkodik - írja a „N. H.” - hogy a delegatio négyes albizottsága - tekintettel arra, hogy a rendkívüli pöbitel alkalmából az osztrák delegatióban felerült illetőségi vita a mi eljárásunkra is visszazható - egyelőre ne bocsátózzék a kormány rendkívüli occupationalis hitellenek tárgyalásába, hanem a delegatio plenuma végezze el mindenekelőtt a bizottság már tárgyalt 1879. évi költségvetéseket. Ez eljárás mellett előreláthatólag a külügyi költségvetés általános tárgyalásánál fogva a nagy külügyi vita kifejlödni, mely alkalmat nyujtana Andrassy grófnak politikája nyilvános megvilágítására és megvédelmezésére.

Ugy látszott, mintha Lucienne szíve összeszorulna a kintől. Hevesen felkelt, oly sápadt volt, mint egy halott, tántorgott mint az aggyastán, akit összeszorultak, szemel kimeredtek. Villegur Leo! suttogó szavait hangsnuloyza. Nem csalódtam! ... Villegur Leo? ... Ezen gyűri az, melyet többé nem látam ujjan. Ime a nő kit szerel! ... ime vetélytársom!

Az angol újságok különbség nélkül bizonyos körömmel nyilatkoznak a közös külügy miniszterium vereségéről az osztrák delegatióban. A „Morning Advertiser” azt mondja: Arról ugyan szó sincs, hogy az osztrák birodalmi tanács valamennyi európai hatalmasság felett s következésképpen a berlini szerződés felett áll, de másrészt az a berlini szerződés sem szoríthatja rá Ausztria-Magyarországot, hogy magára oly roppant terhet rójon, mint a minöket Bosznia és Hercegovina occupatioja maga után von, amint hogy ezt a berlini szerződésből nem is olvashatni ki. A mandatum Ausztriára nem erőszakoltatott, Andrassy maga kérte azt és ha a hatalmak képviselői mind azt előre láthatják és a tényállásokat nem egyoldalú előadás után ismerék volna, akkor Andrassy gróf hihetőleg ezen mandatum nélkül tér vissza Ausztriába. Andrassy mindig Anglia példájára hivatkozik, mivel Anglia Cyprust occupálta de ezen hasonlatosság helyességét csak igen kevés ember ismerheti el, Angliában és Törökországban pedig senki sem. Kiváncsiak vagyunk, miként bontakozik ki Andrassy gróf ezen krízisből.

A „Journal des Débats”, mely mind eddig tudvaleg mindig egy kormányparti levelező inspiratioja szerint szözlött Magyarország kormányáról és Andrassy politikájáról, legujabban azt írja: Nem lehet azon csodálkozni, hogy az osztrák delegátusok annyira ellenevannak az occupationalis pöbitel megszavazásának. Az osztrák tartományok a közterhek viselésében, nem mondjuk aránylag - de mégis sokkal erősebben van terhelve, mint Magyarország, mivel ez a költségvetés csak három tízezt tezezi, így tehát nem csoda, ha nehézségeket tesznek a pöbitel megszavazásánál. November és december a monarchiának 20 millióba fog kerülni, 1879-ik év 33,560,000 forintba és 1880 tan semberbe. De ezen talán szinte eltűnik a sok millió közt. Mintha bizony nem tudnánk, mennyit hozhatnak be Bosznia és Hercegovina? Kezünk közt vannak a török közigazgatás tüzes költségvetései. Bosznia 1874-ben 42 millió piaster jövedelmezett és a kiadások 50 millió rugtak. Ez tehát nem kevesebb mint 8 millió piaster deficit. Azt sem kell feledni, hogy Ausztria közigazgatás sakkal többre fog kerülni, mint a törököké, ha mind azon reformokat keresztül akarja vinni, mikel azon tartományokat és Európát kecsgette.

Az angolok sikere Afghanistanban. Az angolok hadi sikere Afghanistanban minden várakozást felülmúl s még a legvérmesebb remények is elhalványulnak a valóság mellett. Az angol újságok kiváltságosan nagy sulyt fektetnek arra, hogy minden eddigi hadműveletben csupa indiai bennszülött katonaság alkalmaztatott és egyetlen angol katona - kivéve a tiszteket - sem vett részt a csatákban. Ezen körülmény már annyiban is nagyon fontos, mivel a bennszülött hínök, kibben eddig épen nem bízt az angol kormány feltétlenül, ezennel legdühöttebb bizonyosság adja egy részről víztözésnek, másrészt pedig az angolokhoz ragaszkodásának és hittségének.

A hadjárat egyik legnehezebb feladata meg van oldva, az által, hogy Ali Musliud, a Khyber szoros legerősebb pontját, bevették. Most már az angolok a szoros túlsó oldalára értek. Mindezen eredményeket a csak 6000 emberből álló Browne hadosztálya vitte ki. Ali Musliudban, a többi kisebb elfoglalt erődökben és a szoros felett uralgó legnevezetesebb pontokban, az angolok 2000 embert hagytak hátra és most ezen oldalról seregük csak 4000 emberrel halad előre. Azonban az, hogy Tylter dandára velök egyesült, Browne hadsereg létszáma ismét 6000 emberre, ha nem többre emeli. Tylter maga is győzzeri eredményeket bir felmutatni, egy aránylag csekély sereggel, egy több mint meg-egyszer annyit afgán haderőt fegyvertelt le és Sir Ali egyik tábornokát Ghulam Hyder khánt és az emir fő lovászmesterét Mir Akhrit is elfogta.

Ezen utóbbi Afghanistan egyik legbefolyásosb embere és ő és Sir Ali fia, kivált Vakub, voltak azok, kik az emirt leginkább sarkalták háborúra az angolok ellen.

Legujabban azon hír érkezett Lahoreből, hogy Biddulph hadosztálya Pishint és bevette, Robertst pedig, mely a Kurrum völgyben nyomult előre, Mohamed Assim erődöt foglalta el. Ezen utóbbi tábornok ellen azonban némely vadak emeltek, jelesül az, hogy ő maga sem háde-rege élére nem áll, hanem az alparancsnokokra bizza parancsai teljesítését, sem pedig nem oly sietséggel nyomul előre, hogy az uszkekötést Biddulph hadosztályával gyorsítsa és ez által a Kabul elleni előnyomulást feltartóztatja, holott vesztegetni való idő arra nincs, mert ha az időjárás hirtelen rosszabbra változik, akkor a hadműveletek könnyen megszakaszthatnak.

Most legujabban a Standard azt jelenti: hogy Roberts hadosztályát a Dorwagi folyón és leszállt a Kurrum völgybe. A hasonlevé vár sokat szenvedett az angolok lövegei által, őrsége azt elhagyta és Peiwarba menekült. A város lakosai az angolok elibe jöttek és legszivesebben fogadták őket. Az angolok azt hiszik, hogy az afgánok Peiwarban ellentállást fognak kifejtetni. Az angol csapatok a völgyben táboroznak, a lakosok pedig az eleséget oda viszik nekik.

Ugy látszik, hogy az oroszok Angliának Afghanistan elleni erőves eljárást nagyon megköszöntek. Mig Loftus lord Péttervártot magyarázatot kér Kanunnam tábornok nyilatkozatára nevez, melyet ez Sir Ali követel előtt kijelített, midőn az emirnek egy diszkardot küldött, ugy más részről Suvailoff interpellálta fogja Beaconsfield lordot afganistan politikája és szándékai iránt. Ha Muszkaország szakit Angliával, akkor az afganistan háború átvándorol Európába.

Konstantinápoly, nov. 21.

(Bolgár veresége Macedoniában. Sok elfogott muszka tiszt alovótzen mint bolgár. A román követ a portánál. A török roppant hadserege. Törökök elkészítései Sir Ali ellen. A cserkesz lovasság. Laktanyák berendezése angol és francia csapatok számára. A novibazari conventio ügye.)

Ez előtt néhány órával érkezett ide a futár Macedoniából, ki azon örömdetes hírt hozta, hogy a bolgár felkelők, kik Macedoniába bontakoztak, a törökök által iszonytan megverettek. De ezen hírd legérdekesebb doloz az, hogy a török csapatokkal igen sok önkényes görög is volt. Mert tudni kell ám, hogy a görögök megelkeseredettek a muszka ellen, mint magok a törökök, mivel tudva van, mint miközött a muszka leginkább azon, hogy a görög határigazítás a congressuson keresztül nem vitetett. A törökök a görögök iránt sokkal több jóakaratot tanúsítottak, mint akár a muszka, akár a németek. Bismarck herceg Delijannost csak igéretekkel tartotta és mikor kenyértörésre került a dolog, fűgét mutatott neki. Most az oroszok köpik a markukat és azt mondják, hogy tésztel-lélekkel pártolják a francziák fellépését a görögök mellett, pedig ezáltal sem jut valamit tenni értük, csak Európa szemel előtt akarják magokat beszínelni.

A porta egy körjegyzékkel akar ismét intézni a hatalmakhoz és mindnyájoknak tudniuk adni, mennyi muszka tiszt herzol a bolgárok közt. Már elég sokat elfogtak közülök. De az angol és francia követek Sáfvet pasát lebeszéltek és megmuntatták neki, hogy ez Európa előtt mind falra dobott borsó. Hanem azért jó lesz ezt a nagy rovarára felírni s maga idejében számolni muszka uraimékkal.

Most a portánál senkiem fordul annyira meg, mint az új román követ. Lobanoff herceg körülveszi őt kémmekkel, de eddig még semmitsem tudott kitanulni, mert a román követ talán még haló sípkáját is elégette, ha tudná, hogy abba valami belébeszélvő gondolatból és terveiből. Anyait mindazonáltal sejtnek, hogy a legközelebbi török muszka háboruban a románok egy új mint a görögök a törökök oldalán mellett fognak harcolni és ez vizgatású a románokat is, kik akkor vissza fogják nyerni az elrabolt Besszarábiát. Senki sem bízhetné, a ki nem látja, mily rop-

AZ „EGYETÉRTÉS” TÁRCZÁJA.

Table with columns for names and numbers, including 'AZ ÉJFÉL EMBERE' and 'ÉNAULT ISTVÁN ÉS JUDICIS LAJOS REGÉNYE'.

ben, midőn Terézre szegző. Az utóbbi meglepetve felkiáltott: — Mi baja önnek Lucienne? honnan e felindulás? Lucienne egy pillanattig hallgatott. Megszé- telt minden erejét, hogy leküzdje felindulását, mely erőt vett rajta. Végre diadalmaskodott ön maga felett és azt felelé, miszerint lát rohama van. — A gondoskodás ölelk kifejezése látszott Teréz arcán. — Talán, szölt a pázsit, melyen ülünk és a patak, mely lábainkál folyik, okozkák, hogy ön áthúnt? ... Térjünk vissza, siessünk! — Még nem, jobban érzem magamat, szölt ingerült hangon Lucienne: ezután szelidebb hangon hozzá tevő: mielőtt visszatérnék a konyhába, tudni kívánom, kitől van ezen gyűri. Vajjon a barátság vagy szerelem jelvénye-e? A valószínűség dacára még kételkedni akart. Valóságos vallomást kívánt. — Teréz nem felelt. — Az ön hallgatása elegendő, szölt Lucienne erőltetett nyugalommal. Igen, én értem; ez szerelmi adomány. Teréz sóhajtott; jelenlét intett fejével. — Az kit ön szeret és ki által viszol szölt Lucienne. Mily akodályok gördülnek egybeke- lésök ellen! ... Elválaszták önöket, és most mind- ketten szenvednek az elválás miatt, nemde? Teréz elpirult. — Egy könny gördült le szeméből. — És ... az ő neve? kérde Lucienne titkos aggályal? — Neve! ... ismételt Teréz habozva; neve! — Ön megtagadja ezt velem közölni? Nem vagyok többé barátján? — Csupán atyám és én tudtam eddig, és mindig felledezni ... de végre folytát kedvesen, oly barátné mint ön, teljes bizalmam érdemli. — Nos tehát? ... kérde Lucienne halálos félelemtől. — Villegur Leonak hívják, viszonzá Teréz elragadó bájjal.

Villegur Leo! suttogó szavait hangsnuloyza. Nem csalódtam! ... Villegur Leo? ... Ezen gyűri az, melyet többé nem látam ujjan. Ime a nő kit szerel! ... ime vetélytársom!

Villegur Leo! suttogó szavait hangsnuloyza. Nem csalódtam! ... Villegur Leo? ... Ezen gyűri az, melyet többé nem látam ujjan. Ime a nő kit szerel! ... ime vetélytársom!

Villegur Leo! suttogó szavait hangsnuloyza. Nem csalódtam! ... Villegur Leo? ... Ezen gyűri az, melyet többé nem látam ujjan. Ime a nő kit szerel! ... ime vetélytársom!

